

ZULÜM KAYDIRIR

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 16.03.2014 tarihli (17.) Şehzâdebaşı Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdüli'llahi Rabb'il âlemin vessalatu vesselamu âla resulina Muhammed'in ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Aziz Kardeşlerim, Değerli Mü'minler,

Yeryüzünde insan yöneten hiçbir sistem zulmü makul görmez. Zalim bütün dünya sistemlerinde suçlu kabul edilir. Bilhassa yaşadığımız çağdaki insan ismini abartan, özellikle insanı üstün tutma iddiasına olan sistemler en ince ayrıntılarına kadar zulme karşı çıkmışlardır. Zulmü kanunlarla yasaklama zalimi cezalandırma düzeyine gelmiş bir anlayış vardır. Hatta insan dışındaki mahlûkata bile zulmetmenin, hayvanlara eziyet etmenin kanunlarla yasaklandığı bir zamanda yaşıyoruz. Şüphesiz bu insanlık adına güzel bir seviyedir. Hayvanların bile belli bir hak sahibi olarak kabul edilmesi, hayvana bile kanunlarla korunmuş güvencelerin verilmesi hoştur, takdir edilmesi gereken bir şeydir. Ancak değerli mü'min kardeşlerim, insanlık bugün sokaklarda dolaşan köpeklere bile belli bir hak tanıyarak, köpeklere bile kanunların himayesi altına alarak, insana dair bir hak hukuk beyannamesini evrenselleştirerek şüphesiz güzel bir noktaya gelmiştir. Ancak bu geline nokta hiçbir zaman Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Medine'de daha önce insanoğlunu getirdiği noktaya yakın bir nokta bile değildir.

Biz Müslümanlar olarak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in zulme, zalime, mazluma getirmiş olduğu Allah'ın Şeriatı ile perçinlenmiş ilkeleri, kuralları elhamdülillah bugün bütün insanlığın önünde övünerek "biz böyle bir Peygamber'in Ümmet'iyiz, biz böyle bir itikadı olan mü'minler" diyerek göğsümüzü kabartmayla ifade edeceğimiz çok büyük bir nimetin içindeyiz. Çok yüksek bir seviyedeyiz. İnsanlık bugün insan hakları ve zulmü engelleme açısından ciddi bir seviyeye gelmiştir. Ama bu seviye hâlâ Avrupa sokakları seviyesindedir. Henüz Medine düzeyine insanoğlu yaklaşamamıştır. Hâlâ din ayrımı, ırk ayrımına dayalı bir zulüm kabul etme veya etmeme vardır. Avrupalıya göre bir çeşit Avrupalı batılı olmayana göre başka bir çeşit zulüm tarifi bulunduğu sürece, paralı zalimle parasız zalim aynı tutulmadığı sürece Medine sokaklarına bile yanaşamamış bir anlayış yeryüzünde hâkim demektir. Elhamdülillah mü'min olmanın göğsümüzü kabartan mutluluğu içerisindeyiz. Medine eksenli dinimizin olmasından mutluluk duyuyoruz.

Evet, insanlık bir yandan köpekleri bile zulme karşı korumuş ama köpekten aşağı gördüğü insanlara zulmetmeyi de adeta teminat altına almıştır. Bir anadan doğmuş olmak, iki ayaklı toprak üzerinde yürüyen insan olmak onurlu olmak için yeterli kabul edilmemiştir. İrkına, toprağına, yönetim sistemine göre insanlar puanlamaya tabi tutulduğu sürece Veda Hutbesi'ndeki "Aynı babanın çocukları o baba da topraktan yaratılmıştır, bir tarağın dişleri gibi eşitsiniz. Takvadan başka hiçbir üstünlük ölçüsü yoktur" diyen Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Şeriat'ına yakın bir noktaya bile insanlık henüz gelememiştir. Bütün dünyadaki yaşanan facialar gözümüzün önündedir. Biz henüz yeni bir sistem keşfedecek ya da acaba nasıldır bu dünyadaki zulüm, zalim, mazlum anlayışı diye araştırma yapacak durumda değiliz. Sadece üç gün üst üste bir haber bültenini izlemiş olsa insanlık zulüm, zalim, mazlum ne demektir çok rahatlıkla anlar. Coğrafyaya göre hatta bir coğrafyanın a yerindekine ve b yerindekine göre insan ayrımı yapan insan sistemler, "kölelerinizle dahi aynı sofraya oturun" diyen Peygamber aleyhisselama yaklaşabilmiş değillerdir.

Aziz Kardeşlerim,

Zulüm ve zalim konusunda bugün konuşması gereken mü'minlerdir. Gerek mazlumlar olarak, gerekse zalime direnmekle mükellef olan mü'minler olarak bugün, yarın, kıyamete kadar en ciddi sözleri söyleyecek olanlar "Muhammed'un Resûlullah" diyerek Veda Hutbesi'nde konuşan Peygamber'iyile din edinmiş bizleriz elhamdülillah. Biz zulme, zalime, mazluma ve eyleme karşı tavır olan insanlarız. Bu dünyada zalime de karşıyız. Mazlum olmaya da karşıyız. Zulmü haberlerde bile olsa seyretmeye karşıyız biz. Zalim olamadığımız gibi zalimi seyretmemiz bile yasak olan insanlarız biz. Biz bugün insanlık hangi noktaya gelirse gelsin Medine sokaklarında: "mazluma yardım et zalime de yardım et" diyen Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in yönlendirmesiyle bu dünya sokaklarında yürüyoruz. Ne demek "mazlumun elinden tut zalimin de elinden tut?" Bu mü'min seviyesidir elhamdülillah.

Sadece yaralanmış, hırpalanmış insanları kurtarmak değildir insanlık. Yaralayanın yaralayıcılığını engellemek de zalimin zulmünün karşısında dik durmak da mü'minin vazifesidir. İnsanları sadece güçlünün önünden kaçmaya teşvik eden anlayış, yanlış bir anlayıştır. Kaç, güçlü seni ezmesin değil dur, güçlü zulmetmesin anlayışı mü'min anlayışıdır. Bunun için Sevgili Peygamber aleyhisselam Efendimiz ashabına insanlık dersi öğütlerken: "mazluma da yardım edin, zalime de yardım edin" diye tembih etmiştir. Belli mazluma nasıl yardım edeceğimiz belli. Mazluma yardım edeceğiz. Zulüm görüyor. Zalime nasıl yardım edelim ve niye yardım edelim?" "Zalim da olsa kendisini cehenneme sürükleyecek çirkin bir kimlik sahibi olduğuna göre tutun elini zulmetmesin, 'yapma' deyin yapmasın, o da cehenneme girmekten kurtulsun." Mü'min seviyesi bu! Öyle demeç verip kınayarak değil, güç verip güçle zulmü engelleyerek insanlık yapılabilir. Bu da ancak insanlığa bir "Veda Hutbesi" okuyarak giden Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in düzeyidir ve onun peşinden gidenlerin yeryüzünde gerçekleştirebilecekleri yüksek bir düzeydir Allah'ın izniyle.

Aziz Kardeşlerim,

"Zulüm konusunda söyleyecek çok sözümüz var" dedik biz. Birinci söyleyeceğimiz şey; biz mü'miniz ya, Müslüman'ız ya; Müslümanlığımız camilere kilitlenmiş namazdan namaza devreye giren bir sistem değildir. Yürüdüğümüz sokaklarda, gezdiğimiz caddelerde, ticaret için bulunduğumuz yerlerde her yerde mü'miniz biz, her yerde Müslüman'ız. Allah'ın yeryüzündeki dinini yaşıyor olmamız bize öyle bir kimlik koymuştur, öyle bir şahsiyet getirmiştir ki; camiden çıktığımızda da camiye girdiğimizde de biz Allah'ın kuluyuz. Allah'ın kulu olarak bir kediye de, bir insana da zulmedilmesine izin veremeyiz. Biz, yılanlara hürriyet tanırız. Ormanlarında yılanlar yaşayabilirler ama ister beni soksun ister başkasını soksun, yılanın eziyet etmesine tahammül edemeyiz. Yılanı o zaman; ininde, ormanında kalmaya mahkûm ederiz. "Yılan olmak suç değil. Yılanlık yapmak suç" demek ki bizim telakkimizde.

Sevgili Peygamber'imiz sallallahu aleyhi ve sellem, Ebu'd Derda isimli sahabinin rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Medine sokaklarında gezerken bir grup Ensar'dan Müslüman'ın yani Medineli Müslüman'ın evlerinin evlerinde oturduğunu görmüş. Şu hadiseye dikkat edin kardeşlerim! "Mü'min kim, Medine'de hangi medeniyet kurulmuş" bunu bütün insanlığa ilan eden şu hadiseye dikkat ediniz: Bakmış ki aleyhisselam Efendimiz sokaklarda evlerinin önünde oturuyorlar. "Bu doğru bir şey değil. Bu evlerinin önünde böyle oturmayın, gelip geçeni rahatsız edersiniz" buyurmuş. "Ya Resûlullah nerede oturacağız ki biz? Evlerimizin önünde, sokaklarda oturmak zorundayız." Buyurmuş ki o zaman: "Mademki evlerin önünde, caddelerde oturacaksınız, madem 'caddelerde oturmaya mecburuz' diyorsunuz, bu sokaklarda siz bulunduğunuz sürece her mazluma yardım edecek zalimi engelleyeceksiniz; o şartla bu sokaklarda oturabilirsiniz." buyurmuş. Yardım isteyen bir insana yardım

etmek zorundasınız bu caddelerde otursanız. Medine, Medine; medeniyetten kaynaklanan ve medeniyet kuran Medine’de anlayış budur.

Mü’minler Allah’ın mülkü olan sokaklarda, caddelerde zalimi seyrederek yürüyemezler. Mü’minlerin yaşadığı şehrin sokaklarında yürüyenler takatleri kadar, becerebildikleri kadar zulmü engelleyen kimseler olmak zorundadırlar. Ne kadar aktif olabiliyorlarsa o kadar. Ama hiçbir mü’minin Müslümanların sokaklarında film seyrederek gibi zulüm seyretme hakkı yoktur. Bu şehir, İslam şehri, ezanlar okunan bir şehirse bu sokaklarda yürüyenler kediden, köpekten, çocuktan, insandan, kadından erkeğe kadar herhangi bir canlının zulüm görmesine karşı her an kolluk görevlisi olarak kendisini hissedecek. Belki silahlı bir görevli değil ama Allah’ın kulu olmakla, “Veda Hutbesi” dinlemiş Müslüman olmakla şereflendikten sonra “yanlıştır bu, bunu yapma ” deme kudreti her mü’minde var olacak ki şehrin sokaklarında hak ederek dolaşabilesin.

Demek ki sadece vergi ödemek, sadece alış-veriş yapmak için bir dükkân açmak yetmiyor. Mü’min olmak, Müslüman olmak bir sorumluluk getiriyor. Zulme karşı tek vücut olmuş, zalime nefes aldirtmayan mü’min, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in bu dünyayı kendisine emanet edip gittiği mü’mindir. Elhamdulillah! Bu ne anlayıştır? “Polisi arayın.” demiyor. “Bu sokaklarda oturabilmek için zulme engel olacaksınız.” diyor.

Zulüm, sadece insanların kırbaçlanması veya insanların dövülmesi değil ki. Bir annenin çocuğuna yanlış davranması da zulüm, bir delikanlının annesine hakaret etmesi de anaya karşı zulüm. Sokaklarımızda, ezan okunan şehirlerin sokaklarında dolaşanlar, o zulmü de bu zulmü de kedileri kovalayan çocukların zulmünü de engelleyerek ezan okunan şehirlerin sokaklarında dolaşmayı kendilerine mubah hâle getirmiş olabilirler. Müslümanlık! Müslümanlıktan konuşuyoruz. Medine’de temeli atılmış İslam Devleti’nin insana ve mü’mine verdiği onurdan konuşuyoruz.

Aziz Kardeşlerim,

Sadece zalim olmamak yeterli değil. İkinci insanların, zalimin ağına düşmesini engellemek de zalim olmamak için şarttır. Sevgili Peygamber’imiz sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor: “Müslüman, Müslüman’ın kardeşidir. Müslüman, Müslüman’ın kardeşi olduğu için ona asla zulmetmez. Zulmetmediği gibi onu zulüm göreceği bir yere de teslim etmez.” Her Müslüman, her Müslüman’ın doğal koruyucusu, avukatıdır. Her Müslüman’ın evi, öbür Müslüman’ın sığınacağı yerdir. Zulmetmez, onu zulüm göreceği yere teslim etmez. Bu Peygamber emridir!

“Bir Müslüman zulme karşı yardıma muhtaç olduğu zaman Müslüman ona sahip çıkar. Allah da o Müslüman’a sahip çıkar. Kim bir Müslüman’ın muhtaç olduğu desteği verirse Allah da onun en muhtaç olduğu zaman olan kıyamet günü en büyük ihtiyaçlarından birisini karşılar.” Bir ödül vaadi ama aynı zamanda bir tehdit! Bir ödül vaadi ama bir de tehdit! “Bir Müslüman’a zorda iken yardım edene Allah da yardım eder.” sözünden ne anlaşılıyor? “Zordaki bir Müslüman’ı yalnız bırakan da yalnızdır kıyamet günü.” demek istiyor. Müslüman ne zaman zorda olur? Sadece Afrika’da aç kaplanlar kovalarken mi veya Haçlılar Kudüs’ü işgal etmek için Anadolu’dan geçerken mi?

Para kursağında yakalanmış Müslüman, ailesinin dürttüğü Müslüman, soğuktan çaresiz kalmış Müslüman, iftiraya uğramış Müslüman, ailesini geçindiremeyen Müslüman, evlatlarından zulüm gören Müslüman, anne-babası ihmal ettiği için zulüm gören çocuk herkes yardıma muhtaç demek ki. Yardıma muhtaç olmak için, yardım konumlu konvoyları ayarlamak için, yardım destekleri tertiplemek için

kâfirlerin ülkeler işgal etmesi gerekmiyor. Kim nerde “bir Allah’ın kulu elimden tutsa keşke” diyorsa orada bir yardım söz konusu demektir. O çevredeki bütün mü’minler de: “Bu insanın yerinde ben de olabilirdim. Aman Allah’ım!” deyip hareket etmek zorundadırlar. İşte İslam’dan söz etmek istiyoruz.

Aziz Kardeşlerim,

Bugün insanlığın kedileri, köpekleri bile kanunla koruduğu anlayışa güldüğümüzü beyan edişimizin, “bu anlayışın çok yol kat etmesi gerekir Medine’ye ulaşana kadar” diye haykırarak söylediğimiz ikinci belgesi de nedir biliyor musunuz? Burada insanlığın zulüm dediği şey -her ne kadar bir tür cezaya tabi tutturuluyorsa da- avukatını bulan, ağzı laf yapan zalim olduğu hâlde mazlum gibi karşılanabiliyor bile. Güçlü her zaman haklı zaten! Hem öldürüyor, öldürdükten sonra da “savaş tazminatı” diye bir şey getiriyor. “Sizden dört yüz bin kişi öldürdüm. Şu kadar kurşun masrafı var. Getirin bunları.” diyor. “Sizi öldürmek için şu kadar çevre kirliliği oldu, onları düzeltmem lazım, şu masrafları devlet olarak karşılayın.” diyor. Bu tiyatroyu, zalim ve mazlumun kim olduğunu anlamak için seyretmeye değer alimallah. Aylarca toprak işgal ediyor. Onlardan sonra da “savaş tazminatı” diye para istiyor üstelik. Hem öldürüyor hem güçlü. Hem zalim hem de zulmün masraflarını istiyor. Hikâye anlatmıyorum! Burnumuzun dibindeki vakıyı anlatıyorum. “On senedir senin ülkeni işgal ettim. Şimdi yirmi sene bu petrol benim depolarıma aksın. İşgalin masrafı oldu.” diyor. Şüphesiz böyle bir düzende adalet bekleyecek hâlimiz yok. Ama biz Peygamber aleyhisselam Efendimiz’in zalimle mazlumun karşılaşacağı yere dair uyarılarıyla hareket eden bir ümmetiz, elhamdülillah.

Biz evimizde beslediğimiz bir koyuna bile eziyet etsek, boynuzlu veya boynuzsuz o koyunla karşılaşacağımız bir mahşer yerine iman ederiz. Kendi doğurduğumuz çocuğumuza bile kazara yanlış bir uygulamak yapsak Allah bunu zulüm kabul etse bunun hesabını soracağına iman ederiz. Çünkü bize buyurdu ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: “Bir zulüm davanız varsa bu dünyada bunu halledin.” Çünkü zulüm bu dünyada halledilmezse zalimle mazlum bu dünya da helalleşmeden giderlerse mahşer yerinde bu helallik karşılanacak. Nasıl karşılanacak? Zalimin yaptığı zulme karşılık, Allah mazlumun hakkını zalimden alacak. Nasıl alacak? Sevapları varsa, yaptığı zulüm ne kadar sevaba karşılık geliyorsa o kadar sevabı alıp mazluma verecek. Alınacak sevabı yoksa bu mazlumun günahlarından onun sırtına yüklenecek. Bu fark, doğru ile batı arasındaki kadar, beyazla siyah arasındaki kadar açık bir farktır.

Ölenin kurtulduğu bir dünyada konuşuyoruz biz. Parası olanın, avukatı güçlü tutabilenin, hep haklı olduğu bir dünyada konuşuyoruz biz. Katilin üstüne bir de öldürme parası aldığı bir dünyada konuşuyoruz biz. Mazlumun her şeyi içine gömdüğü bir dünyada konuşuyoruz biz. Ama bizi Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem biraz daha ötelere götürüp kimsenin mazlum kalmayacağı, kimsenin kimsede hiçbir hakkının kalmayacağı bir meydanı hatırlatarak ikaz ediyor. Biz, bunun için zalim asla olamayız. Mazlumluğu kendimize yakıştıramayız. Biz, ensesi tokat vurulmak için yaratılmadık. Aynı şekilde, zalimin zulmünü seyredecek kadar gafil bir insan da değiliz. Elhamdülillah, ne zulmederiz ne zulme rıza gösteririz ne de zalime meydan salarız. Çünkü yeryüzünde adaletli, huzurlu bir hayatı, Allah mü’minlerin teminatı altına koymuştur. Mü’minlerin hayata sahip olması kadar, yeryüzü hükümrânlığının Kur’an’a iman edenlerin elinde olması kadar bu dünyada zulümsüz gün geçecektir. Bugün Irak’taki keçilerden bile kendisini sorumlu hisseden Ömer’in dünyasına muhtacız. Zaten kendi pasaportunu taşımayanları keçi bile görmeyenlerin elinde bu hâle gelmiş bulunuyoruz.

Değerli Kardeşlerim,

Sevgili Peygamber aleyhisselam Efendimiz, akşam haber izlemekle yetinen, komşusunun evindeki faciaları “kapısı kapalı bir ev ne anlarım, ne karışırım ben” diye kendisinden uzak kabul edenlere karşı gayet ciddi bir uyarıda bulunuyor. Buyuruyor ki: “Sizden herhangi biriniz, ipsiz sapsız bir adam olmasın. ‘İyilik yapana iyilik yaparım. Kötülük yapana da cevabını veririm.’ demesin.” buyuruyor. “İyiye iyi, kötüye kötü” doğal olarak herkesin göstereceği bir reflekstir. Siz, Ümmeti Muhammed olarak “İyilik yapana, iyilik yapan adam olun. Kötülük yapanın da, kötülüğünü engelleyen adam olun.” buyuruyor. Fark burada!

“Zulmedersen sana cevap veririm” demek yanlış. İyilik yapan bir adamsan ben de sana iyilik yaparım. Kötülük yapmaya kalkarsan sana kötülük yaptırım. Çünkü mü'min; canını kurtaran adam değildir. Mü'min; canlar kurtaran adamdır. Mü'min keyfini garanti ederek, yeryüzünde huzurlu bir hayat hayali kuramaz. Mü'min yeryüzünde Allah'ın halifesi olarak ne kendine zulmeder ne başka bir insana zulmeder. Ne de en büyük zalimlik olan Allah'a isyan edilmesine izin verir. Çünkü zulüm; sadece insanların çocukları dövmesi, ülkelerin ülkeleri işgal edip şehirleri yakması, kadınları sürgün etmesi değildir. Zaten bunun zulüm olduğunu herkes anlıyor. Yeryüzünde bir kere en büyük zulüm Haçlı ordularından önce, Moğol istilalarından önce yeryüzünde en büyük zulüm; Allah tanımamak, Allah'a başkaldırma cüretinin yayılmış olmasıdır. Allah'a baş kaldıranların diğer insanları ezmekte sakınca görmeyecekleri zaten besbelliydi. Bunun için biz mü'minler olarak yeryüzündeki en büyük zulüm çeşidi olan Allah'a isyanın varlığından rahatsız oluruz. Bu isyanın kalkması, Allah'a başkaldırı zulmünün olmaması için mücadele ederiz, etmek zorundayız.

Bir insanın bir insanı ezmesine tahammül edemeyiz. Kendi kendimize de zulüm ve işkence yapamayız. Zulüm ister hayvana olsun, ister insana olsun, isterse kişi kendine karşı yapmış olsun zulümdür ve haramdır. Çünkü bir insan başkasının canına kast etme hakkına sahip olmadığı gibi kendi canına da kast etme hakkına sahip değildir. Kimse kendisinin sahibi olamaz. Biz bizim değiliz, biz Allah'ın kullarıyız. Veren Allah, alan Allah olur. Ne başkasının ne de kendimizin canına ve huzuruna kast edemeyiz.

Kardeşlerim,

Çok üzülerken bilmemiz gerekiyor ki zulüm dediğimiz zaman aklımıza filanca ülkenin zindanlarına düşmüş, filanca ülkenin semalarında bombalanan kardeşlerimizi hatırlıyoruz. Şüphesiz bunlar zulüm. Hem de çok ağır zulümler. Ama Peygamber'imiz sallallahu aleyhi ve sellem zulmü tarif ederken kulun kula yaptığı dayak atmayı, dövmeyi, fiziksel işkenceyi zulüm kabul ettiği gibi bizim dikkatimizi başka zulüm çeşitlerine de çekmektedir; onur kırıcı tavırlar da zulümdür ve haramdır. Gıybet, onur kırıcı bir tavır olduğu için zulümdür. Kaş göz hareketiyle, el kol hareketleriyle bir insanı rencide etmek de zulüm çeşididir, haramdır, “Allah'ın azabı bunu yapanlar için” demiştir Kur'an'ı Kerim.

Ve çok daha gözden kaçmış bir zulüm çeşidi. "Zalim ayağa kalksın bu toplumda" dendiğinde köpekleri kovalayanlar, kedileri döven çocuklar ayağa kaldırılıyor. "Kalksın zalimler! Zalimi tanıyalım" dendiğinde hep insanları karakollarda kırbaçlayanlar, zindanlara doldurup dövenler, kollarını ayaklarını kesenler hatırlanıyor. Hâlbuki Peygamber aleyhisselam Efendimiz: "borcunu ödemeyen de zalimdir" diyor. Ayın dördünde vaat ettiğin çekin, senedin beşinci gününe taşındığında o yirmi dört saatlik süreyi sen zalim filanca olarak geçiriyorsun. Peygamber ilanı. Ödeme sıkışıklığı olabilir, bir gün önceden gidip izin isteyebilirdin. O zaman da Kur'an o izin istediğin alacaklıya "Allah da sana kolaylık sağlaması için sen de buna kolaylık sağla" diye ricada bulunacaktı. Ama ödeme günü gelmiş borcunu ödemiyorsun sana Peygamber aleyhisselam "yaptığın zulümdür" diyor.

Biz çocuk döven, filanca Yahudi askerini zulüm yapan adamı zalim olarak görüyoruz, bir de bakıyoruz ki Peygamber aleyhisselamın listesinde masum esnaf dediğimiz nice zalimler varmış. Mescidi Aksa'nın eteklerinde çocukları kırbaçlayan, döven, kurşunlayan ve Allah'ın katında zalim olarak isimlendirilenlerle kıyamet günü dirilip borcunu ödemediği için, mü'mine iftira ettiği için, mü'minin gıybetini yaptığı için, mü'mini toplumda hor hâle getirdiği için, mü'min olduğu hâlde Kudüs sokaklarında mü'min çocuklara zulmeden zalim Yahudi'nin karakteriyle diriltilmiş olmak büyük bir hüsrandan başka bir şey değildir.

Allah borç geciktirmeyi de zulüm kabul ediyor olduktan sonra bizim buna ekonomik isimler bulmamız temerrüt vs. dememiz işin gerçeğini değiştirmiyor. İşte Peygamber'in ilanı ortada: "Borcunu geciktiren zalimdir" diyor. Zulme yeni bir pencere açmak zorundayız. Bir hakikati daha yine Peygamber aleyhisselamdan öğrenmek zorundayız. Zulmeden suçludur. Borcu geciktiren zalimdir. Allah bu zalimi niye zengin etti peki? Günü gününe borcunu ödeyen esnaflık bile yapamıyor, geciktiren, başkalarının malı üzerinden ticaret yürüten âbâd oluyor.

Kardeşlerim,

İşin hakikati öyle değil. Efendimiz aleyhisselam buyuruyor ki: "Allah zalimin ipini salar. Ona belli bir mühlet verir. Ama zalimi yakaladı mı ya da verdiği mühlet bitti mi zalim kesinlikle kurtulamaz." Demek ki zulmettiği hâlde zalimin keyfinin yerinde olması Allah'ın nazarından kaçan bir şey değil, bilakis zalime Allah'ın kurduğu bir tuzaktır. Hem zalim imtihan ediliyor hem de "mü'minler bu zalime karşı ne yapacaklar" diye Allah onları imtihan ediyor. Çünkü Peygamber aleyhisselam Efendimiz asırlar önce Medine'de "zalime karşı mazluma yardım etmeyen bir Ümmet'te hayır yoktur" diye ilan edip gitmişti. Sadece zalim kaybetmiyor. Mazlumun yanında olmayan da zalim gibi hayır ve bereket kapılarını kapatıyor. Resûlullah bizim ümmetimizi kastederek buyuruyor ki: "eğer benim Ümmet'im de zalime karşı mazlumun yanında olmuyorlarsa 'yapamazsın, zulmedemezsin' diyerek zulmün bütün çeşitlerine karşı dik duramıyorlarsa o ümmeti salabilirsin" buyuruyor.

Ne demek o ümmeti salabilirsin? Yani o ümmetin cenazeleri camilerin önüne geldiğinde "şefaât ya Resûlullah" demeleri, biz Ümmeti Muhammed'deniz diye afiş bastırmaları, kandil akşamları, mevlit kandillerini kutlamaları Ümmeti Muhammed olgusunun içini doldurduklarını göstermiyor. Zulmetmeyen, zalimin zulmüne seyirci kalmayan ümmet, Ümmeti Muhammed'dir sallallahu aleyhi ve sellem.

Vefatından çok az bir zaman önce ashâbı kiram O'na: "Hatırlar mısın ya Resûlullah! Ta cahiliye döneminde, siz gençken Mekke'de toplanmış, zulme karşı bir oluşum, dernek kurmuştunuz. Hatırlıyor musunuz? Abdullah ibni Cud'a'nın evinde bir toplantı yapmıştınız, hatırlar mısın ya Resûlullah" diye sorduklarında ne buyurdu? Yeryüzü, Mekke fethedilmiş, şirk yeryüzünden kaldırılmış, Ebu Cehil'in Bilâl'i kırbaçlayacağı ortam giderilmiş bir dünyada bu soru kendisine soruluyor: "Hatırlar mısın böyle bir faaliyet yapmıştınız ya Resûlullah?" Ne buyuruyor: "Hatırlamam mı? Hatırlarım tabi. Şimdi bile öyle bir oluşum olsa oraya katılırdım" buyuruyor. Hâlbuki zulüm yok dünyada artık. Allah'ın Nasr'ı gelmiş. Artık meleklerle yarışan insanlar dünyayı idare ediyorlar. Olsun, "zulme karşı böyle bir ortamda bile bir oluşum, bir sivil dayanışma ortaya çıksa ben ordayım" diyor. Böyle bir Peygamber'in ümmeti, haberlerden zulüm filmlerini seyredemez. O gece uyuyamaz. Mü'min o gecenin sabahında kahvaltı yapamaz olmalıdır. Çünkü Ümmeti Muhammed'in karakteri sadece zulmetmemekle anlatılabilecek kısır bir karakter değildir.

Zulüm yok! Mazlum adayı olmak yok! Zulmü seyretmek yok! Zalimin önünde gevşek susmak yok! Zulme destek olacak yanlış tavırlar çerisinde olmak yoktur!

Ali bin Ebu Talip radiyallahu anhin dediği gibi: "Pasif kalıp zalimin zulmüne dayanak olmak da suçtur." Mü'min ne kendisine ne de çevresindekilere zulme karşı sessiz kalmayacağını bütün dünya bilmelidir. Mü'minin değil şamar oğlanı olması kimsenin kimseye bir şamar atmasına bile izin vermeyecek karakter, güç ve otoritenin sahibi olduğunu bütün dünya bilmelidir.

Kâfirlerin bile sığındığı mü'min güç ve otoritenin sahibi bir ümmetiz biz elhamdülillah. Bu karakteri de Allah'a imanımızdan alıyoruz. Biz konjonktürel nedenlerle değil akidevî nedenlerle böyle düşünüyoruz. Bu gücü bulunduğumuz coğrafyadan almadık. İman edip zihinlerimize ve yüreklerimize yerleştirdiğimiz akidemiz bizi bu hâle getirdi. Çünkü biz, mazlum kâfir bile olsa onun mazlumlğunun yanında olmayı, kâfire zulmeden kâfirin bile elinden tutmayı Resûlullah'tan öğrendik sallallahu aleyhi ve sellem. İman budur, mü'min budur, Müslüman budur, İslam böyle bir dindir!

Bugünkü hâlimize göre değil şu kıblesine yöneldiğimiz İslam'ın Kâbe'sine, Medine'sine göre konuşmak zorundayız. Biz kimsenin kimseyi dövmesine, kimsenin kimseyi öldürmesine, kimsenin kimseyi gıybet etmesine, kimsenin kimsenin borcunu ödememesine, kimsenin eşine zulmetmesine, çocuğuna zulmetmesine, babasını seviyesiz görmesine, annesine hakaret etmesine dayanamaz bir ümmetiz. Bize ağlayan bir ana, susmuş bir minare kadar acı verir. Bir caminin cemaatsiz kalmasıyla yaşlı bir anne-babanın çocuklarından mahrum, onların ilgisinden uzak kalmasını, Allah'ın emirlerinden birinin yerine gelmiyor olması açısından aynı tutarız. Bir yaşlı dede, nene şu kadar çocuğu, torunu olduğu hâlde günlerdir bir evde, barakada ilgisiz duruyorlarsa bir apartman dairesine terk edildilerse bu Allah'ın razı olmadığı bir iş olduğu gibi bir camide ezan okundu veya okunmadı cemaat gelip imam efendi ile namaz kılmıyorlarsa aynı acıyı hissederiz. "Camileri doldurun" diyen de Allah'tı, "yaşlı annelerinizi, babalarınızı ihmal etmeyin" diyen de Allah'tı. Camiler filan dinsiz ülkede boş kaldı diye üzülüyorsunuz da modern modern binalarda horlanmış anaların-babaların varlığına niye üzülüyorsunuz ki? İkisi de Allah'ın emri, ikisini de Allah soracak. Biri mahzun cami biri mahzun bir dedenin kaldığı bir ev.

İslam hayat dini, camilerde çiçek gibi açan, evlerde solan kurumuş bir budak değil. İslam evlerde de ticarethanelerde de sokaklarda da camilerde de Allah'ın dini olarak kıyamete kadar bu kapsamlılığıyla var olacak ki bütün dinleri kuşatan İslam, önceki kitapları kuşatan Kur'an elimizde olsun. Böyle bir İslam'a iman ediyoruz, böyle bir İslam için hareket ediyoruz. Elbette bütün kusurlarımıza, yanlışlarımıza, beceremeyişlerimize rağmen inşallah gelmek istediğimiz son noktamız budur, bu gaye için gençler yetişecekler, çocuklarımıza Kur'an'ı, Peygamber aleyhisselamı bu mantıkla öğreteceğiz ve bir gün bu çiçek kâinatın her tarafında açacak, evlerimiz de camilerimiz gibi Allah dediğimiz yerler olacak.

Vel'hamdülillahi Rabbi'l âlemin.